

ת"פ 41615/03/21 - מדינת ישראל נגד עיד שבאנה, מוחמד עלקם, רביע סיאד

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 41615-03-21 מדינת ישראל נ' שבאנה
בפני כב' השופט אילן סלע
בעניין: מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי), ע"י עו"ד דנה
המאשימה חבילון
נגד
1. עיד שבאנה
2. מוחמד עלקם
3. רביע סיאד
הנאשמים
3 ע"י ב"כ עו"ד אחמד עוואודה

גזר דין - נאשם 3

הכרעת הדין

1. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות שונות בגין אירוע שוד שהיה ביום 19.02.21. לנאשמים 2 ו-3 יוחסה עבירת שוד לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ולנאשם 1 יוחסה עבירה של סיוע לשוד. בנוסף, לנאשמים 1 ו-2 יוחסה עבירה של שיבוש מהלכי משפט, ולנאשם 2 גם עבירה של התחזות כעובד ציבור ועבירה של קבלת דבר במרמה. כל הנאשמים הורשעו על פי הודאתם. גזר דין זה מתייחס לנאשם 3 בלבד (והוא יכונה להלן: "הנאשם").

2. לפי המתואר בכתב האישום, לפני יום 19.02.21 קשרו הנאשמים ואדם נוסף בשם מחמד גיוסי (להלן: "מחמד") קשר להגיע לקיוסק ששייך לנאדר עליאן (להלן: "המתלונן"), וליטול ממנו ללא הסכמתו ובמרמה חפצים בעלי ערך מתוך כוונה לשלול אותם ממנו שלילת קבע.

3. ביום 19.02.21 בשעה 21:49 הגיעו נאשמים 1 ו-3 ומחמד, לפי התכנית שרקחו, לצומת אל חאדר, שם פגשו את נאשם 2 שהגיע במונית. הארבעה נסעו בשני כלי רכב, אחד ליד השני, ונעצרו סמוך למפעל בטון בקרבת כביש המנהרות, שם הותיר נאשם 2 את המונית והצטרף לשלושת האחרים ברכבם, והם נסעו לקיוסק.

4. עם הגעתם לקיוסק, נותר נאשם 1 ברכב, בעוד שנאשם 2 ומחמד נכנסו לקיוסק כשהם מצוידים בפנס וחובשים כובעי משטרה לראשם. הנאשם נעמד בכניסה לקיוסק כשהוא חבוש כובע גרב אפור. כל השלושה עטו מסכות

עמוד 1

פה-אף על פניהם וכפפות לידיהם.

5. מחמד ונאשם 2 הציגו עצמם בכזב בפני המתלון כשוטרי בילוש. נאשם 2 נעמד מול המתלון שישב על כסא מאחורי דלפק. הוא האיר לעבר נאשם 2 בפנס ודרש ממנו להציג בפניהם תעודת זהות. בשל אמונו במצג השווא, מסר להם המתלון את תעודת הזהות, בה שמר שיק בסך של 1,400 ₪ ו-290 דולר. נאשם 2 נטל את תעודת הזהות והעבירה לנאשם שעמד באותה עת בכניסה לקיוסק.

6. בשלב זה, שאל נאשם 2 את המתלון מדוע עיניו אדומות, וחרף הסברו של המתלון כי הוא עייף, טען בפניו נאשם 2 כי עיניו אדומות בשל התעסקותו במכירת סמים. מחמד נכנס לאזור הדלפק ודרש מהמתלון לצאת על מנת שניתן יהיה לערוך חיפוש על גופו. המתלון, שהאמין כי מדובר בשוטרים, עשה כדבריהם. אז, ערך מחמד חיפוש על גופו של המתלון, כשנאשם 2 מאיר לעברו בפנס. הנאשם, עמד בשלב זה לכניסה לקיוסק ואחז בתעודת הזהות של המתלון.

7. בשלב זה, כחלק ממצג השווא, הביא מחמד סכין שמצא בחנות, שאל את המתלון לפשר הימצאותה בקיוסק ודרש מהמתלון, יחד עם נאשם 2, לערוך חיפוש בקיוסק. מחמד החל לחפש מאחורי הדלפק חפצים בעלי ערך על מנת ליטלם.

8. המתלון שחשש לכספו, ביקש מהנאשמים ומחמד שלא יגעו במגירה בשל כך שיש בה כסף, וכן ביקש מהם להציג בפניו תעודת שוטר. אז, הוציאו נאשם 2 ומחמד את המתלון, בניגוד לרצונו, וחרף התנגדותו, אל מחוץ לקיוסק, כשהם מושכים ודוחפים אותו.

9. לאחר מכן, החל מחמד לחפש בקיוסק חפצים בעלי ערך, ובמקביל נאשם 2 והנאשם פעלו להכניס את המתלון בכוח לרכב עמו הם הגיעו למקום. נוכח התנגדות המתלון, הצטרף גם נאשם 1 לסייע לחבריו להכניס את המתלון בכוח לרכב. המתלון המשיך להתנגד, ואז, מי מהנוכחים הכה את המתלון בראשו והם הכניסו אותו למושב האחורי של הרכב. אחד מהנוכחים הצמיד את ראשו של המתלון לכיסא בעוד רגלו נותרה מחוץ לרכב. בשלב זה, אחד מהנוכחים ניסה לסגור בכוח את דלת הרכב, בעוד אחר ניסה לחסום את פיו של המתלון שלא יצעק. חרף מאמצי הנאשמים, הצליח המתלון להימלט מהרכב ולנוס מהמקום.

10. בשלב זה, נטל מחמד ממגירת הקיוסק סך של כ-25,000 ₪ ונכנס לרכב. לאחר מכן, החל המתלון לשוב לקיוסק, אך אחד מהנאשמים או מחמד, סימן לעברו סימון של אקדה. בעקבות זאת, שב המתלון וברח מהנאשמים. הנאשמים ומחמד נמלטו מהמקום עם הסך של 25,000 ₪, שיק בסך של 1,400 ₪, 290 דולר ותעודת הזהות שהיו שייכים למתלון, ללא הסכמתו, ובמרמה. למתלון נגרמו כאבים ברגלו. בהמשך, במטרה להסתיר את מעשיהם, פעלו נאשמים 1 ו-2 ומחמד למכור את הרכב בו נסעו בזמן האירוע ולרכוש רכב דומה לו במראהו.

תסקיר שירות המבחן

11. נתבקש והוגש תסקיר שירות המבחן ממנו נלמד אודות הנאשם. בין היתר נלמד על רקע אישי וכלכלי קשה במשפחתו, על התמכרותו לסמים ומעורבות בפלילים מגיל צעיר. בשלב כלשהו, לאחר שהנאשם נישא חל שינוי באורח חייו, הוא גילה יציבות תעסוקתית ואף פנה לדבריו, לטיפול ביחידה להתמכרויות - של"מ. ואולם, בנסיבות אישיות חלה גרסיה במצבו, והוא שב להשתמש בסמים. בדומה להתנהגותו בשנים שעברו, הוא ביצע עבירות רכוש לצורך מימון הסמים.

12. באשר להתייחסות הנאשם לעבירה בה הורשע, ציין קצין המבחן כי הנאשם שלל תכנון כוונה לשדוד וכוונה להתחזות לשוטרים. לדברי הנאשם בפניו, הוא הצטרף לאחר שאלו מסרו לו כי הם אך הולכים להחזיר חוב שהמתלונן חב למחמד. הוא גם שלל ניסיון להסתיר את זהותו וטען כי לבש כובע בזמן האירוע בשל הקור. התרשמות קצין המבחן הייתה כי הנאשם נוטה לצמצם ממידת אחריותו לביצוע העבירה ומשליך את האחריות לביצוע על הנאשמים האחרים ועל השפעת הסמים. קצין המבחן אף ציין כי רמת הסיכון מצדו של הנאשם לביצוע עבירות דומות בעתיד הינה גבוהה. שירות המבחן בא בהמלצה להשית עונש מוחשי מציב גבול.

תסקיר נפגע עבירה

13. הוגש גם תסקיר נפגע עבירה. במסגרתו ציין המתלונן כי הוא עדיין סובל מכאבים חזקים בצוואר וברגליים כמו גם מפחד ופאניקה המלווים בדיכאון חמור.

טיעוני ב"כ הצדדים

14. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על האינטרסים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם ועל מדיניות הפסיקה הנוהגת, תוך שהיא מפנה לפסיקה רלוונטית. היא הצביעה על הנסיבות של מקרה זה הבאות לידי ביטוי בתכנון המוקדם, בתחכום שכלל התחזות לשוטרים תוך כדי הצטיידות באמצעים מתאימים, באלימות שהופעלה כלפי המתלונן, בסכום הגבוה שנשדד והנזק והכלכלי והנפשי שנגרם למתלונן. היא גם הצביעה על כך שמדובר בשוד של בעל חנות הפתוחה בלילה, שנעשה בשעת לילה, דבר המהווה נסיבה נוספת לחומרה בהתאם לפסיקה. בשל כל האמור, טענה ב"כ המאשימה למתחם עונש הולם הנע מ-30 ועד 60 חודשי מאסר.

15. באשר לנאשם הצביעה ב"כ המאשימה על עברו הפלילי המכביד בעבירות רכוש, מרמה וסמים, ואת העובדה כי ביצע את המעשים שעה שתלויים ועומדים כנגדו שני עונשי מאסר על תנאי חבי הפעלה לאחר שבית המשפט האריך אותם בהליך קודם. כן הצביעה, על נטילת האחריות החלקית ורמת הסיכון הגבוהה להישנות מעשים דומים בעתיד גבוהה, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן. לצד זאת, היא הצביעה על העובדה כי הנאשם הודה במיוחס לו וייתר את ההליך המשפטי. בשל האמור, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש באמצע המתחם, להפעיל את המאסרים המותנים, כך שבסך הכול יושת על הנאשם עונש כולל של ארבע וחצי שנות מאסר, לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

16. מנגד, ב"כ הנאשם ציין כי הפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה בעניין מתחמי הענישה הנהוגים במקרים דומים, עוסקת במקרים שונים ממקרה זה. זאת, מאחר שבמקרה זה לא היה תכנון מוקדם לביצוע שוד, כי אם אך

לביצוע גניבה. המעבר לשוד נעשה תוך כדי האירוע. בנוסף, במקרה זה אין מדובר באלימות ברמה גבוהה, ולא נעשה שימוש באמצעים כלשהם כאקדח וכד'. גם הפגיעה במתלון במקרה זה הייתה מינורית, והאלימות שננקטה כנגדו בהכנסתו לרכב נועדה בעיקר למנוע ממנו לחשוף את דבר השוד בצעקות. הוא הצביע גם על חלקו הקטן יחסית של הנאשם אל מול שותפיו האחרים למעשה השוד, כשהוא למעשה נמצא במעגל השני, ואינו שותף פעיל למעשים כנגד המתלון בתוך הקיוסק. לדבריו, קצין המבחן לא ירד לעומק דבריו של הנאשם ולכן ייחס לו נטילת אחריות חלקית בלבד.

17. בהתייחס לעברו הפלילי של הנאשם, ציין הסניגור כי עיקרו בעבירות סמים ובשל השימוש שהנאשם עשה בהם בשל משברים שונים שעבר בחייו. נטען גם, כי המאסרים המותנים הם בגין עבירות שבוצעו על ידי הנאשם לפני שנים רבות, האחת לפני תשע שנים והשנייה לפני חמש שנים.

18. באשר להפעלת המאסרים המותנים, הצביע ב"כ הנאשם על כך שבהליך הקודם, בו האריך בית המשפט את המאסר המתונה הוא האריך רק תנאי אחד. בית המשפט אמנם ציין כי הוא מפעיל שני עונשי מאסר מותנה, אך בפועל נרשם בגזר הדין פעמיים אותו מספר הליך. כן נטען, כי בית המשפט לא יכול היה להאריך את המאסרים המותנים אלא לחדש אותם שכן במועד מתן גזר הדין, המאסרים המתונים כבר לא היו בתוקף.

19. הנאשם ציין כי הוא מצטער על שארע וכי הוא לא ציפה מעצמו להצטרף, בגילו ובמצבו - נשוי ומגדל את שני ילדיה של אשתו בביתו - לחבורה של צעירים לביצוע מעשה מעין זה שביצע. גם הוא ציין כי ייתכן וקצין המבחן לא ירד לסוף דעתו, כשהוא אך ביקש ממנו סיוע בשיקום וגמילה מסמים.

דין והכרעה

20. הערכים החברתיים המוגנים העומדים בבסיס העבירה בה הורשע הנאשם הם כבוד האדם, קניינו, שלמות גופו ונפשו, בטחונו האישי, וכן ביטחון הציבור ושמירה על הסדר הציבורי. אך לאחרונה שב בית המשפט וציין כי "חומרתה הרבה של עבירת השוד הודגשה זה מכבר על ידי בית משפט זה, לאור השפעותיה ארוכות הטווח על קורבן העבירה - אשר פעמים רבות סובל מטראומה וחרדה לזמן ממושך - וכן על תחושת הביטחון של הציבור כולו" (ע"פ 1167/21 חוג'יראת נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 31.05.21)).

21. חומרת מקרה זה נעוצה בתכנון המוקדם, שגם אם לא כלל את התכנון לשימוש בכוח, כלל את ההצטיידות בכובעי משטרה, בפנסים ותכנון המרמה שבהתחזות לשוטרים. אפשרות השימוש בכוח היא צפויה בהחלט בנסיבות שכאלו. חומרה נוספת מצויה בעובדה כי הדבר נעשה בצוותא בקבוצה שמנתה ארבעה אנשים, כל אחד עם תפקידו המיוחד לו. בנסיבות אלו המשקל שיש לתת לעובדה שהנאשם היה מרוחק יותר מסביבת המתלון בזמן השוד עצמו וחלקו הפעיל בשוד, אינו גדול. גם לא ניתן להתעלם מהאלימות שהופעלה כלפי המתלון, גם אם היא אינה ברף גבוה, אם כי יש לתת משקל לכך שבסופו של יום הנזק הגופני שנגרם אינו גדול. לעומת זאת, מתצהיר המתלון עולה כי הוא עדיין סובל מכאבים גופניים ופחד הגורם לו לדיכאון, וכאמור, השפעותיו של מעשה שוד על הנשדד לטווח הארוך הן ידועות ומוכרות. בצדק גם נטען כי חומרה יתירה נודעת לכך שהשוד כוון כנגד מוכר בקיוסק בשעת לילה בנסיבות בהן הוא מהווה "טרף קל" (ראו: ע"פ 5368/14 אברהם נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 14.09.18)).

22. באשר למדיניות הענישה. אכן, הפסיקה שהציגה ב"כ המאשימה היא בנסיבות חמורות מעט יותר, אך בשל כך היא לא טענה לקביעת מתחם בהתאם למתחם שנקבע באותם מקרים אלא להסיק משם על מתחם נמוך יותר במידת מה במקרה זה. אני סבור, לאחר עיון בפסיקה, הן זו שהוצגה על ידי ב"כ הצדדים והן פסיקה נוספת, כי הרף הנמוך של מתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו, נמוך מעט יותר מזה שעתרה לו המאשימה והוא יכול להתחיל במקרים מסוימים גם ב-24 חודשי מאסר, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי במקרים המתאימים. זאת בשים לב לאופן ביצוע השוד, עוצמת האלימות שהופעלה, ועוצמת הפגיעה בנפגע העבירה, ובשים לב לחלקו של הנאשם באירוע ביחס לשאר שותפיו (ראו: ע"פ 3623/21 **אבו עאנם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 4.11.21); ע"פ 9053/20 **כהן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.03.21)).

23. לעניין הפסיקה הנוהגת השוו:

- ע"פ 1114/15 **גנאים נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.11.15), שם דובר על שוד בצוותא של חנות מכולת. השודדים איימו בכלי הנראה כאקדח, כשהם רעולי פנים וגנבו כ-5,000 ₪ מזומן ורכוש נוסף. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 18 חודשי מאסר ועד 5 שנות מאסר. ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה.

- ע"פ 1731/20 **חמידי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.11.20), דובר על שלושה מעשי שוד בנסיבות מחמירות שבוצעו בצוותא והיזק בזדון. מעשי השוד בוצעו באישון לילה בשני קיוסקים, בחנות נוחות בתחנת דלק ובמינימרקט, כשהשודדים היו רעולי פנים ואוחזים במוטות ברזל. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 4-7 שנות מאסר. ערעור שהוגש על חומרת העונש, נדחה.

- ת"פ (מחוזי-חי') 49741-11-19 **מדינת ישראל נ' חוג'יראת** (פורסם 7.01.21), המבצעים הצטיידו במברג ובסכין יפנית, וכשהם רעולי פנים, איימו על עובד תחנת דלק ונטלו עמהם סך של 1,140 ₪. נקבע מתחם עונש הולם הנע מ-18 עד 40 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהוגש על גזר הדין נדחה (ע"פ 1167/21 **חוג'יראת נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.05.21)).

- ת"פ (מחוזי-ב"ש) 36043-09-17 **מדינת ישראל נ' אזברגה** (פורסם בנבו, 4.03.19), נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-36 חודשים מאסר בפועל, במקרה של שוד שכלל הפעלת אלימות ממשית ונעשה בצוותא עם אחר ולאחר תכנון.

- ע"פ 5617/13 **כהן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.05.14), בו דובר בנאשמים שחטפו תיק ובו הפקדות יומיות בסך של כ-4,000 ₪ תוך הכאה בידה של המתלוננת, ונקבע מתחם הנע משנתיים מאסר בפועל ועד ארבע שנות מאסר.

- ת"פ (מחוזי-מרכז) 55082-06-18 **מדינת ישראל נ' עזרי** (פורסם בנבו, 28.01.21), בו דובר על מנהלת סניף בית קפה ששדדה סך של כ-31,000 ₪ מאחד העובדים שהלך לבצע הפקדה, ונקבע מתחם הנע משנתיים ועד חמש שנות מאסר.

מכאן לנאשם.

24. הנאשם, יליד 1978, כיום בן 44, נשוי ומגדל את שני ילדיה הקטינים של אשתו. בעברו עבירות רכוש ועבירות אלימות לא מעטות בגין ריצה חודשי מאסר לא מבוטלים. את מעשה זה ביצע שעה שעומדים ותלויים כנגדו שני מאסרים מותנים חבי הפעלה לאחר שבית המשפט האריך מאסרים מותנים אלו. לא היה בכך כדי להרתיע אותו מלשוב על מעשיו. לא ניתן להתעלם, גם אחרי שמיעת הסתייגותיו של ב"כ הנאשם בעניין זה, מהתרשמותו של קצין המבחן בדבר רמת סיכון גבוהה לביצוע עבירות דומות על ידי הנאשם בעתיד. ב"כ הנאשם הלן על כך שבשלב המעצר לא ניתן לנאשם מבוקשו להשתלב בהליך גמילה מסמים ועתה הדבר נבצר ממנו. ברם, עיון בתסקיר מלמד כי הנאשם הוא זה שאמר לקצין המבחן כי אינו מעוניין בבחינת השתלבותו במסגרת קהילה טיפולית ותאר את הכלא כמקום שיאפשר עבורו תהליך גמילה מסמים ושיקום.

25. מנגד, יש לזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו ונטילת האחריות על מעשיו. יש לתת משקל גם לנסיבותיו האישיות, המשפחתיות והכלכליות, כפי שבאו לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן.

בשים לב למכלול הנסיבות הנזכרות, אני סבור כי יש לגזור את עונשו של הנאשם במחצית המתחם.

באשר למאסרים המותנים.

26. אכן בגזר הדין במסגרתו האריך בית המשפט את המאסרים המותנים (גזר דין מיום 17.07.19 בת"פ 17-18789-02) נרשם:

א. מורה על הארכת המאסר על תנאי בן 4 חודשים מת.פ 21345-05-13 (בית משפט השלום

בתל אביב), מיום 2.12.14 לתקופה של שנתיים מהיום.

ב. מורה על הארכת המאסר על תנאי בן חודשיים מת.פ 21345-05-13 (בית משפט השלום

ברחובות), מיום 13.6.16 לתקופה של שנתיים מהיום.

ואולם סעיף 238 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 קובע כי: "ליקוי טכני בעריכתו של מסמך הנערך לפי חוק זה, אין בו כדי לפגום בתקפם של ההליכים על פיו, אולם אם נראה לבית המשפט כי יש בדבר חשש לעיוות דינו של הנאשם, רשאי הוא לדחות את הדין למועד אחר או להורות הוראה אחרת כדי להסיר את החשש". במקרה זה, ברי כי מדובר בטעות סופר. הדבר עולה מתקופתם השונה של המאסרים המותנים וממועד הטלת המאסרים המותנים. בנסיבות אלו, גם לא יכול להיות ספק כי הנאשם ידע גם ידע, כי מדובר בהארכת שני מאסרים מותנים שהושתו עליו בשני הליכים.

27. אין גם יסוד לטענת הסניגור כי בית המשפט לא חידש את המאסרים המותנים כפי שנדרש לעשות אלא "האריך" אותם אך זאת בשלב שהם כבר לא היו בתוקף. סעיף 56 לחוק שכותרתו "הארכת תקופת התנאי" קובע כי

"בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי". בהמשך לכך נקבע "האריך בית המשפט את תקופת התנאי לתקופה נוספת לפני תום תקופת התנאי, תחל תקופת התנאי הנוספת בתום תקופת התנאי; חידש בית המשפט את תקופת התנאי לאחר שתמה תקופת התנאי, תחל תקופת התנאי הנוספת מיום מתן פסק הדין, והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת." בהתאם לכותרת הסעיף, גם "חידוש" מאסר מותנה בר הפעלה כלול ב"הארכת" התנאי. ה"חידוש" של התנאי בא לידי ביטוי בכך שהוא מופעל מיום מתן גזר הדין וכפי שנקבע במפורש על ידי בית המשפט בצינו כי התנאי יוארך "לתקופה של שנתיים מהיום".

28. בשים לב לאמור, יש להפעיל את שני המאסרים המותנים. נוכח העובדה כי לנאשם ניתנה ההזדמנות בהארכת התנאי, ולא זו בלבד שהוא לא ניצל זאת, אלא הוא אף ביצע את העבירה חרף המאסרים המותנים, אין הצדקה לערוך חפיפה בינם ולא בינם לבין העונש המושת בגין העבירה בה הורשע בהליך זה.

29. בשים לב לכל האמור אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 42 חודשי מאסר לריצוי בפועל, שמנינם מיום מעצרו בתיק זה, מיום 2.03.21.

ב. כמו כן, אני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בן 4 חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 21345-05-13 ביום 2.12.14 והוארך בת"פ 18789-02-17 ביום 17.07.19, ועל הפעלת עונש המאסר המותנה של חודשיים שנגזר על הנאשם בת"פ 55225-04-15 ביום 13.06.16 והוארך בת"פ 18789-02-17 ביום 17.07.19. תקופות אלו תרוצנה במצטבר זו לזו ובמצטבר לעונש שהושת לעיל בסעיף א', כך שבסך הכולל ירצה הנאשם 48 חודשי מאסר מיום מעצרו 2.03.21.

ג. 9 חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו ישוב ויעבור עבירת שוד.

ד. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו ישוב ויעבור עבירת רכוש אחרת.

ה. פיצוי למתלונן בסך של 5,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.01.2023. המאשימה תעביר את פרטי המעסיק למזכירות בית המשפט עד ליום 1.04.2022.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט אדר ב' תשפ"ב, 22 מרץ 2022, במעמד המתייצבים.